

عنوان مقاله:

کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در توسعه بخش کشاورزی و روستائی

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار در مناطق خشک و نیمه خشک (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

کمیل ملائی - استاد مدعو دانشگاه آزاد اسلامی واحد اقلید

سیدحسین میرطالبی - استاد مدعو دانشگاه پیام نور واحد اقلید

خلاصه مقاله:

فناوری اطلاعات به عنوان یکی از مهمترین محورهای توسعه در جهان بشمار می آید و بسیاری از کشورهای جهان توسعه فناوری اطلاعات را به عنوان یکی از مهمترین زیر ساخت های توسعه خود قرار داده اند. این فناوری می تواند توانایی ها و قابلیت های فراوانی را به جوامع کشاورزی عرضه نماید و انتظار می رود بتواند در رفع مشکلات موجود در بخش کشاورزی مفید و موثر باشد. اطلاعات در عرصه کشاورزی و توسعه روستایی نه تنها به و اثربخشی دیگر منابع تولید و توسعه به شمار می آید. « عامل ارتقای بازده » عنوان یکی از اصلیتترین نهادها و سرمایهها تلقی میگردد، بلکه کاراترین فناوری اطلاعات به عنوان بسترساز اطلاع رسانی شاید بزرگترین فرصت برای پژوهشگران و سیاستگذاران بخش کشاورزی محسوب شود. که نیازمند ابزار، دانش و مهارت است، در شرایط کنونی کشور ما یکی از اساسیترین ضرورتهاست. در حقیقت فن « فرصت » بهره برداری از این آوری اطلاعات به عنوان موتور محرکی تلقی می شود که ضمن به حرکت درآوردن چرخ های اقتصادی، رشد و پویایی اقتصاد جامعه و ایجاد نوع جدیدی از اقتصاد دانش محور را سبب شده است. هدف اصلی این مقاله بررسی کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در حرکت به سوی توسعه پایدار کشاورزی، روستایی و ارتقاء بهره وری بخش کشاورزی می باشد. در تهیه این مقاله از روش مطالعه کتابخانه ای و مطالعه اسناد و مدارک علمی و جستجوی رایانه ای استفاده و بطور کلی کاربردهای این فناوری در توسعه پایدار بخش کشاورزی به سه دسته ی: 1- دانش و اطلاعات مورد نیاز بهره برداران 2- دولت الکترونیک، خدمات رسانی الکترونیکی و توسعه روستائی 3- کاربرد فناوری اطلاعات در حوزه ی کشاورزی تقسیم بندی و بررسی شد. در این بین به نظر می رسد دانش و اطلاعات مورد نیاز بهره برداران و دولت الکترونیک، خدمات رسانی الکترونیکی و توسعه روستائی از اهمیت بیشتری برخوردار باشد، زیرا تعداد بیشتری از بهره برداران را پوشش داده و استفاده کننده بیشتری دارد. برای توسعه این دو بخش بایستی واحد های مختلف دولتی در ابتدا زیر ساخت ها را آماده نمایند، خدمات خود را از طریق فناوری اطلاعات گسترش دهند و با تقویت بخش خصوصی و تعاونی ها در روستاها این فناوری را جهت استفاده بهره برداران در اختیار آنها قرار دهند. کاربرد فناوری اطلاعات در حوزه ی کشاورزی را بیشتر در واحد های زراعی و دامداری بزرگ، پیشرو و بیشتر با سرمایه گذاری بخش خصوصی می توان یافت؛ که در این خصوص نیز دولت می تواند با آماده سازی زیر ساخت ها و تخصیص تسهیلات کم بهره و بلند مدت به بخش خصوصی این بخش را جهت استفاده از این فناوری برای افزایش بهره وری تجهیز نماید

کلمات کلیدی:

فناوری اطلاعات و ارتباطات، توسعه پایدار کشاورزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/177335>

